

vedrørende beregning af retsafgift skal ske til rettsens præsident. Derimod bør formentlig klager over overnotaren og notarerne i København afgøres af byretspræsidenten under hensyn til, at tilsynet med notarialkontoret er direkte henlagt til denne ved den i medfør af lov nr. 97 af 18. april 1910, § 5, udstedte instruks nr. 288 af 28. november 1924, § 9.

For så vidt angår beregning af kæreafgift foretaget af andre myndigheder end de ordinære domstole foreslås afgørelsen henlagt til den ret, hvortil kære er sket (nr. 4). Bestemmelsen har betydning ved kære af skibsregistrets afgørelser, jfr. § 53, stk. 1, i lov nr. 93 af 29. marts 1957. Forslaget er affattet generelt, således at ændring af retsafgiftsloven kan undgås, dersom der i andre tilfælde måtte blive indført bestemmelser om kære af afgørelser truffet af andre myndigheder end de ordinære domstole. Der henvises til § 55, nr. 5, hvori kæremål efter § 23 i landvæsenstretter foreslås gjort afgiftsfri.

Bestemmelsen i *stk. 5*, 1. pkt., hvorefter retten (præsidenten) efter sit skøn af egen drift kan indhente oplysninger eller erklæringer fra såvel klageren som finansministeren, er overført fra retsplejelovens § 420.

Bestemmelsen i 2. pkt. har til formål at give klageinstansen adgang til ved kendelsen i sagen at ændre afgiftsberegningen til skade for den afgiftspligtige. Adgang hertil er formentlig et naturligt modstykke til den begrænsning i adgangen til at kræve efterbetaling af for lidt beregnet afgift, som den foreslåede bestemmelse i § 66, stk. 2, medfører.

Reglen i *stk. 6*, hvorefter kendelsen kan påkæres i den borgerlige retsplejes former, svarer til retsplejelovens § 54. Reglen om, at finansministeren anses som part i sagen, selv om dennes erklæring ikke er indhentet under klagesagens behandling, er derimod ny. Man har fundet det rigtigst udtrykkeligt at foreskrive, at den afgiftspligtige skal underrette finansministeren om en af ham iværksat kære, således at finansministeren har adgang til at indsende skriftlig udtalelse i sagen til kæreinstansen, jfr. retsplejelovens § 420. Det må anses for naturligt, at finansministeriet får adgang til at varetage statskassens tarv, hvor der sker påkære af kendelser vedrørende retsafgiftsspørgsmål. Henvisningen til *stk. 5* tjener bl. a. til at tydeliggøre, at den påkærede afgørelse kan ændres til skade for den afgiftspligtige.

Til § 65.

Stk. 1. I § 31, stk. 1, er det foreslået, at arveafgiftslovens regler skal finde anvendelse ved værdiansættelsen af aktiver til brug ved beregning af

skifteafgift. Det vil derfor være naturligt, at reglerne i arveafgiftslovens § 32, jfr. § 18, om klage over beregningen af arveafgift finder anvendelse ved klage over beregning af skifteafgift i dødsboer, i hvilke der er beregnet arveafgift, eller skal beregnes arveafgift som følge af en omgørelse af den alt foretagne beregning, når klagen retter sig mod værdiansættelsen af aktiver.

Under tilsvarende omstændigheder skal det offentlige kunne kræve efterbetaling af for lidt erlagt skifteafgift efter arveafgiftslovens regler om adgang til at gøre efterkrav gældende for for lidt beregnet arveafgift.

På den anden side har man ment at burde begrænse de her foreslåede regler til de anførte tilfælde. I andre boer end dødsboer, hvori der skal beregnes arveafgift, vil værdiansættelsen af de aktiver, der ikke er realiseret, kun undtagelsesvis være af fiskal interesse, og hvor der er tale om andre spørgsmål end værdiansættelsesspørgsmål, har man ikke fundet tilstrækkelig anledning til at foreslå undtagelse fra de almindelige regler i §§ 64 og 66.

I *stk. 2* foreslås, at de nævnte regler i arveafgiftsloven ligeledes skal finde tilsvarende anvendelse på beregningen af skifteafgift i de af eksekutorer behandlede boer. Den foreslåede regel vedrører her skifteafgiftsberegningen i sin helhed. Det er herved taget i betragtning, at skifteafgiftsberegningen i eksekutorboer ikke er af juridisk karakter. Forslaget vil ikke medføre nogen væsentlig ændring af den gældende ordning. Finansministeriet (skattedepartementet) træffer som regel også efter den gældende ordning afgørelse vedrørende skifteafgiftsspørgsmål i eksekutorboer i forbindelse med afslutning af revisionen af afgiftsberegningen i disse boer, forinden sådanne spørgsmål eventuelt indbringes for domstolene ved sagsanlæg i første instans.

Til § 66.

I *stk. 1* foreslås af praktiske grunde en udtrykkelig bestemmelse om, at den myndighed, der har beregnet en afgift, af egen drift f. eks. når der er sket en fejlregning af afgiften, kan ændre beregningen til fordel for den afgiftspligtige. Om den tilbagebetaling, bestemmelsen kan give anledning til, henvises til bemærkningerne til § 64, stk. 3, som bestemmelsen må anses for et naturligt supplement til.

Reglerne i *stk. 2* og *stk. 3* angår i første række finansministeriets stilling til afgiftsberegningerne ved revisionen af afgiftsregnskaberne.

Disse regler vedrører samme område som klage-reglerne i § 64. Der henvises i øvrigt til undtagelsesbestemmelserne i § 65.